

KENRAALILUUTNANTTI
KARL LENNART OESCH
8. 8. 1892—28. 3. 1978

Seuramme neljännen kunniajäsenen, kenraaliluutnantti, Mannerheim-ristin ritari K L Oeschin kunniakas elämäntaival päättyi viime maaliskuussa.

Kenraali Oesch kuului niihin isänmaan asialle heränneisiin ylioppilaisiin, jotka ensimmäisinä lähtivät Saksaan hakemaan sotaoppia kansamme vapautustalustun varalle. Jääkärien joukossa hän jo osoitti sotilaallisen ja yleisen lahjakkuutensa kohoten Oberzugführeriksi ja saaden johtoonsa JP 27:n toisen konekiväärikomppanian. Niinpä hän kuuluikin niihin jääkäreihin, jotka koti-

maahan saavuttuaan saivat pataljoonan muodostaakseen ja kouluttaakseen.

Kapteeni Oeschin VIII jääkäripataljoona hälytettiin kesken koulutusvaiheen Rautuun, missä se huhtikuun alkupäivinä osoitti valmiutensa ja iskukykynsä.

Pataljoonan ansioitunut komentaja määrättiin vapaussodan päätyttyä Vuoristo- (Jääkäri-) prikaatin järjestelytehtäviin sen esikuntapäällikkönä ja tämän jälkeen Kaartin Jääkäripataljoonan komentajaksi. Tästä tehtävästä hänet komennettiin v 1923 Ranskan Sotakorkeakouluun, jonka suorittaneena hänet määrättiin vasta 34 vuotta täyttäneenä everstinä Sotakorkeakoulumme johtajaksi. Tällöin alkoi kenraali Oeschin varsin merkittävä toimikausi yepuseeristomme kasvattajana. SKK:ssa ei tätä jatkunut kuin kaksi vuotta, kun eversti Oesch määrättiin I.D:n komentajaksi, mutta tänä aikana käynnistettiin ne monet keskeiset harjoitusvaiheet, jotka SKK:lle ovat ominaisia.

Jo v 1930 kenraalimajuri Oesch määrättiin yleisesikunnan päälliköksi. Nyt seuraava 10-vuotiskausi onkin merkittävin hänen upseeriurollaan ja hänen toiminnassaan puolustusvoimissamme. 1930-luvulla toteutettiin nimittäin ne monet tärkeät järjestelyt ja lkp-suunnitelmat, jotka olivat pohjana koko maailmaa hämmästyttäneelle pienen Suomen armeijan menestykselle raskaassa talvisodassa.

Sodan vaikeimmassa vaiheessa kenraali Oesch määrättiin Rannikkoryhmän komentajaksi ja sodan päätyttyä armeijakunnan komentajaksi uhanalaisimpina pidetylle puolustuskaistallemme. Kun olosuhteet muuttuivat, oli kenraali Oeschilla tilaisuus johtaa Viipurin ja Kannaksen takaisinvaltaus. Tämän jälkeen hän sai vastuulleen Aunuksen kannaksen puolustuksen. Mutta kun Suomen kohtalo joutui ratkaisuvaiheeseen kesällä 1944 Karjalan kannaksella, määräsi Ylipäällikkö hänet johtamaan ratkaisurintamamme taisteluita. Nämä päättyivät torjuntavoittoon.

Kokenut komentaja ja taitava yepäällikkö vetäytyi syrjään pian sodan jälkeen, mutta vannoutuneena patrioottina hän jatkoi kirjaimellisesti viimeisiin elinpäiviinsä asti työtään isänmaan turvallisuuden lujittamiseksi. Hän keskitti voimansa henkisen maanpuolustuksen kasvattamiseen kulkien esitelmöitsijänä, julkaisten kirjoituksia — kirjankin — sekä perustaen sotamuistoja arvokkaalla tavalla vaalivan ja niistä tiedottavan yhdistyksen. Tunnustuksena hänen työstään maanpuolustustutkimuksen alalla Turun Yliopisto vihki hänet v 1960 filosofian kunniatohtoriksi.

Kenraali Oeschin nauttimaa yleistä arvonantoa ja luottamusta osoittaa myös se, että hän oli kuusi vuotta Upseeriliiton puheenjohtajana, kaksitoista vuotta Sotilasaikakauslehtemme päätoimittajana, ja kun maassamme oli sisäpoliittisesti levotonta, määrättiin hänet hallitukseen v 1932 apulaissisäasiainministeriksi.

Seurassamme, jonka puheenjohtajana kenraali Oesch toimi vuodet 1929 ja 1930, hän oli ahkerimpia jäseniä. Aktiivisella harrastuksellaan hän on ollut esikuvana nuoremmille ja on näin toteuttanut mitä puhtaimmalla tavalla uskollisen patriootin kutsumustaan palvella isänmaata sekä johtajan paikalla että rivimiehenä.

K J Mikola